

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/337/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215216116
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpírová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215216116.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudcom Mgr. Zuzanou Gašpírovou, v sporovej veci žalobcu: XL group a.s., IČO: 35 831 634, Štúrova 12, Bratislava, zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & BOHUNICKÝ s.r.o., IČO: 35 967 421, Grösslingova 50, Bratislava, proti žalovanému: Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, IČO: 00 178 454, Rastislavova 3, Bratislava, zastúpený: PROSMAN a PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, Hlavná 31, Trnava a JUDr. PhDr. Silvestrom Danóczym, PhD. advokátom, Fándlyho 7, Nitra o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy, nahradenie prejavu vôle súdnym rozhodnutím a o vzájomnom návrhu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný má voči žalobcovi v konaní o žalobe na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému sumu 3.404,-Eur v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšku vzájomnú žalobu z a m i e t a .

Žalovaný má voči žalobcovi v konaní o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,60 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 3.7.2015 (ktorej bola pridelená spisová značka 13C/337/2015) sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia obsahu hromadnej licenčnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako používateľom a žalovaným ako organizáciou kolektívnej správy prác, v časti článku IV a v časti článku V hromadnej licenčnej zmluvy tak, že ustanovenie článku IV hromadnej licenčnej zmluvy určuje výšku celkovej sumy autorskej odmeny 851,00 Eur, kedy priemerné vstupné je vypočítané ako 1,-Eur + 13,-Eur + 14,-Eur + 15,-Eur + 16,-Eur + 17,-Eur + 40,-Eur + 45,-Eur + 50,-Eur / 9 druhov vstupného = 23,44 Eur. Ustanovenie článku V hromadnej licenčnej zmluvy znie tak, že poskytovateľ sa zaväzuje zaplatiť sumu autorskej odmeny v lehote do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žiadal, aby súd vo výroku súdneho rozhodnutia nahradil prejav vôle žalovaného tak, že ako organizácia kolektívnej správy práv uzatvára so žalobcom, v právnom postavení používateľa, hromadnú licenčnú zmluvu s uvedením autorskej odmeny 851,-Eur (pri výške priemerného vstupného 23,44,-Eur). V petite žaloby žalobca uviedol celé znenie hromadnej licenčnej zmluvy. Zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že bol usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia, koncertu H.-G. Q., skupiny zahraničných autorov, H., ktorý sa konal dňa 4.6.2015 o 19.00 hodine. Dňa 3.6.2015 zaslal žalovanému podpísaný a datovaný návrh hromadnej licenčnej zmluvy a dňa 4.6.2015 ho o zaslaní informoval aj prostredníctvom e-mailovej komunikácie, v prílohe ktorej zasielal aj návrh hromadnej licenčnej zmluvy v elektronickej forme. Prílohou návrhu zmluvy bola aj tabuľka kategórií vstupeniek, t.j. jednotlivé druhy vstupného, údaje o počte kategórií vstupeniek, priemernom vstupnom určenom na základe vzorca Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel v rámci hudobných produkcií, podujatí a vystúpení (verejné vykonanie a verejný prenos), časť B. Koncerty a iné hudobné produkcie, podujatia a vystúpenia s použitím výhradne vážnej a/alebo jazzovej hudby, o kapacite priestoru a výške poplatku, autorskej odmeny, určeného pre žalovaného. Žalovaný e-mailom zo dňa 8.6.2015 oznámil, že návrh hromadnej licenčnej zmluvy eviduje, túto však následne neuzavrel ani nepreukázal záujem o prípadné rokovanie ohľadom jej uzavretia, čím došlo k porušeniu jeho povinnosti v zmysle § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona. Žalobca preto postupoval podľa § 82 ods. 2 písm. b) bod 2 Autorského zákona. Dňa 4.6.2015 zložil do notárskej úschovy sumu 851,-Eur, čo predstavuje poplatok určený žalovanému ako autorskú odmenu, ktorá bola uvedená aj v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy ako navrhovaná autorská odmena. Notárska zápisnica o zložení vyššie vymedzenej sumy bola spísaná dňa 4.6.2015. Žalovaný si splnil svoju zákonnú povinnosť a žalovanému písomným oznámením zo dňa 4.6.2015 preukázal uloženie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetom ochrany do notárskej úschovy. Žalobca tiež v zmysle § 81 ods. 1 Autorského zákona e-mailom zo dňa 9.6.2015 oznámil žalovanému informácie o koncerte pozostávajúce z programu podujatia. Podľa formulároveho vzoru hromadnej licenčnej zmluvy, uvedenej na webovej stránke žalovaného je zrejmé, že používateľ sa zaväzuje za súhlas s použitím hudobných diel uhradiť SOZA autorskú odmenu podľa účinného Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel (ďalej len "Sadzobník"). Podľa čl. 4 bod 4.1. Sadzobníka základná sadzba autorskej odmeny je stanovená v závislosti od maximálnej kapacity miesta konania podujatia a výšky priemerného vstupného. Na určenie výpočtu výšky priemerného vstupného v zmysle čl. 4 bod 4.2. Sadzobníka bolo aplikované pravidlo, že priemerné vstupné sa vypočíta ako podiel súčtu súm vyberaných ako jednotlivé druhy vstupného a počtu týchto druhov. Pri výpočte nebudú brané do úvahy vstupné s nižšou hodnotou, ako je 25% z ceny najdrahšieho vstupného. Vstupné s nižšou hodnotou ako je 25 % z ceny najdrahšieho vstupného, bude nahradené vstupným v hodnote 25% z ceny najdrahšieho vstupného. Pokiaľ 25% z ceny najdrahšieho vstupného je nižšie ako suma minimálneho vstupného 1,-Eur, bude braný do úvahy hodnota minimálneho vstupného. Podľa názoru žalobcu takéto ustanovenie obmedzuje na základe jednostranného rozhodnutia žalovaného, každého používateľa pri slobodnom určení cien jednotlivých kategórií vstupeniek, čo nemá oporu v právnej úprave. Žalobca požaduje, aby pri výpočte priemerného vstupného boli brané do úvahy všetky sumy, ktoré boli vyberané žalobcom ako druh vstupného bez ohľadu na výšku tejto sumy. V tomto prípade by sa cena priemerného vstupného mala počítať nasledovne= 1,-Eur + 13,-Eur + 14,-Eur + 15,-Eur + 16,-Eur +17,-Eur + 40,-Eur +15,-Eur + 50,-Eur/ 9 druhov, t.j. 23,44,-Eur. Vzhľadom na rozsah kapacity priestoru 1.000 miest by potom výška autorskej odmeny činila sumu 851,-Eur bez DPH. Nakoľko sa žalovaný ako organizácia kolektívnej správy nedohodla so žalobcom ako používateľom na uzavretí zmluvy, požaduje v zmysle § 82 ods. 1 Autorského zákona určenie obsahu takejto zmluvy súdom, vrátane určenia odmeny za použitie spravovaných predmetom ochrany.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14.11.2015 poukázal na jeho postavenie ako zástupcu práv autorov hudobných diel. V prvom rade zdôraznil, že on ako organizácia kolektívnej správy môže s nadobúdateľom uzatvoriť hromadnú licenčnú zmluvu. Organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia uzatvárať s používateľmi zmluvy, ktorými používateľovi poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany, ku ktorému právo kolektívne spravuje a v ktorých dohodne s používateľom alebo s povinnou osobou odmenu a spôsob jej uhradenia. Dôvodom neuzavretia zmluvy medzi sporovými stranami bol ten, že žalobca uvádzal nepravdivé a neúplné údaje rozhodné pre správne stanovenie autorskej odmeny za používanie predmetov ochrany. V prípade uzavretia zmluvy za podmienok stanovených žalobcom by došlo k porušeniu povinnosti žalovaného v zmysle § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona uzatvárať za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy s používateľmi. Žalobca dňa 4.6.2015 použil predmety autorskej ochrany pričom nemal riadne uzavretú hromadnú licenčnú zmluvu. Hoci žalobca dodržal 30 dňovú lehotu na preukázanie uloženia peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany a to dorúčením notárskej zápisnice, nedodržel zákonnú podmienku o výške zložených peňažných prostriedkov. Žalobca totiž zložil na notárskom úrade sumu 851,-Eur bez DPH. Táto suma nezodpovedá výške požadovanej zákonom v zmysle Sadzobníka, podľa ktorého mal žalobca

postupovať. S poukazom na znenie Sadzobníka, a vychádzajúc z kategórie vstupeniek (13,-Eur, 14,-Eur, 15,-Eur, 16,-Eur, 17,-Eur, 40,-Eur, 45,-Eur, 50,-Eur) podľa G. S. X (dôkaz dodaný navrhovateľom), žalovaný vypočítal výšku priemerného vstupného na 26,25,-Eur, nakoľko kapacita priestoru činila 1000 osôb. Predmetom predstavenia bola síce vážna hudba, ale išlo o hudbu súčasnú a upravenú do nového aranžmá, preto bola použitá časť A Sadzobníka. Výška autorskej odmeny bola preto žalovaným vypočítaná na sumu 1.269,-Eur. Nakoľko žalobca nesplnil povinnosť v zmysle § 82 ods. 3 Autorského zákona, do notárskej úschovy uložil len sumu 851,-Eur bez DPH (namiesto sumy 1.269,-Eur s DPH) , nezískal licenciu na použitie hudobných diel do doby, kým o návrhu rozhodne súd. Žalobca svojvoľne zmenil spôsob výpočtu autorskej odmeny v zmysle Sadzobníka, napriek tomu, že tento bol vydaný v zmysle Autorského zákona a na základe Oprávnenia č. X/XXXX udeleného SOZA na výkon kolektívnej správy práv k hudobným dielam na území SR Ministerstvom kultúry SR. Žalovaný opätovne zdôraznil a poukázal na obsah dôkazu predloženého žalobcom- G. Ú. S. XX, v ktorom tento uvádza počet predaných vstupeniek, ale vstupenky s hodnotou 1,-Eur v ňom nie sú uvedené. Žalovaný zdôraznil, že v zmysle § 56 ods. 1 písm. g) Autorského zákona má autor, do ktorého práva sa neoprávnené zasiahlo, právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá na získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Dvojnásobok odmeny za bezdôvodné obohatenie sa vypočíta ako rozdiel medzi sumou, ktorú mal žalobca uhradiť 1.269,-Eur a sumou, ktorú skutočne uhradil 851,-eur. Rozdiel 418,-Eur sa vynásobí číslom dva a výsledná suma 836,-Eur je suma bezdôvodného obohatenia. Na základne vyššie uvedeného žiadal žalovaný žalobu zamietnuť. Vzájomnou žalobou zároveň žiadal o vydanie sumy 851,-Eur z notárskej úschovy a o zaplatenie sumy 836,-Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

4. Žalobou, doručenou súdu dňa 3.7.2015 (ktorej bola pridelená spisová značka 13C/344/2015) sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia obsahu hromadnej licenčnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako používateľom a žalovaným ako organizáciou kolektívnej správy prác, v časti článku IV a v časti článku V hromadnej licenčnej zmluvy tak, že ustanovenie článku IV hromadnej licenčnej zmluvy určuje výšku celkovej sumy autorskej odmeny 629,00 Eur, kedy priemerné vstupné je vypočítané ako 1,-Eur +9,-Eur +10,-Eur + 11,-Eur +12,-Eur +13,-Eur +25,-Eur +30,-Eur + 35,-Eur / 9 druhov vstupného = 16,22 Eur. Ustanovenie článku V hromadnej licenčnej zmluvy znie tak, že poskytovateľ sa zaväzuje zaplatiť sumu autorskej odmeny v lehote do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žiadal, aby súd vo výroku súdneho rozhodnutia nahradil prejav vôle žalovaného tak, že ako organizácia kolektívnej správy práv uzatvára so žalobcom, v právnom postavení používateľa, hromadnú licenčnú zmluvu s uvedením autorskej odmeny 629,-Eur (pri výške priemerného vstupného 16,22,-Eur). V petite žaloby žalobca uviedol celé znenie hromadnej licenčnej zmluvy. Zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

5. Svoju žalobu odôvodnil tým, že bol usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia, koncertu H.-G. Q.- H. I., skupiny zahraničných autorov, H., ktorý sa konal dňa 4.6.2015 o 15.30 hodine. Dňa 3.6.2015 zaslal žalovanému podpísaný a datovaný návrh hromadnej licenčnej zmluvy a dňa 4.6.2015 ho i zaslal informoval aj prostredníctvom e-mailovej komunikácie, v prílohe ktorej zasielal aj návrh hromadnej licenčnej zmluvy v elektronickej forme. Prílohou návrhu zmluvy bola aj tabuľka kategórií vstupeniek, t.j. jednotlivé druhy vstupného, údaje o počte kategórií vstupeniek, priemernom vstupnom určenom na základe vzorca Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel v rámci hudobných produkcií, podujatí a vystúpení (verejné vykonanie a verejný prenos), časť B. Koncerty a iné hudobné produkcie, podujatia a vystúpenia s použitím výhradne vážnej a/alebo jazzovej hudby, o kapacite priestoru a výške poplatku, autorskej odmeny, určeného pre žalovaného. Žalovaný e-mailom zo dňa 8.6.2015 oznámil, že návrh hromadnej licenčnej zmluvy eviduje, túto však následne neuzavrel ani nepreukázal záujem o prípadné rokovanie ohľadom jej uzavretia, čím došlo k porušeniu jeho povinnosti v zmysle § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona. Žalobca preto postupoval podľa § 82 ods. 2 písm. b) bod 2 Autorského zákona. Dňa 4.6.2015 zložil do notárskej úschovy sumu 629,-Eur, čo predstavuje poplatok určený žalovanému ako autorskú odmenu, ktorá bola uvedená aj v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy ako navrhovaná autorská odmena. Notárska zápisnica o zložení vyššie vymedzenej sumy bola spísaná dňa 4.6.2015. Žalovaný si splnil svoju zákonnú povinnosť a žalovanému písomným oznámením zo dňa 4.6.2015 preukázal uloženie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetom ochrany do notárskej úschovy. Žalobca tiež v zmysle § 81 ods. 1 Autorského zákona e-mailom zo dňa 9.6.2015 oznámil žalovanému informácie o koncerte pozostávajúce z programu podujatia. Podľa formulárového vzoru hromadnej licenčnej zmluvy, uvedenej na webovej stránke žalovaného je zrejmé, že používateľ sa zaväzuje za súhlas s použitím hudobných diel uhradiť SOZA autorskú odmenu podľa účinného

Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel (ďalej len "Sadzobník"). Podľa čl. 4 bod 4.1. Sadzobníka základná sadzba autorskej odmeny je stanovený v závislosti od maximálnej kapacity miesta konania podujatia a výšky priemerného vstupného. Na určenie výpočtu výšky priemerného vstupného v zmysle čl. 4 bod 4.2. Sadzobníka bolo aplikované pravidlo, že priemerné vstupné sa vypočíta ako podiel súčtu súm vybraných ako jednotlivé druhy vstupného a počtu týchto druhov. Pri výpočte nebudú brané do úvahy vstupné s nižšou hodnotou, ako je 25% z ceny najdrahšieho vstupného. Vstupné s nižšou hodnotou ako je 25 % z ceny najdrahšieho vstupného, bude nahradené vstupným v hodnote 25% z ceny najdrahšieho vstupného. Pokiaľ 25% z ceny najdrahšieho vstupného je nižšie ako suma minimálneho vstupného 1,-Eur, bude braný do úvahy hodnota minimálneho vstupného. Podľa názoru žalobcu takéto ustanovenie obmedzuje na základe jednostranného rozhodnutia žalovaného, každého používateľa pri slobodnom určení cien jednotlivých kategórií vstupeniek, čo nemá oporu v právnej úprave. Žalobca požaduje, aby pri výpočte priemerného vstupného boli brané do úvahy všetky sumy, ktoré boli vybrané žalobcom ako druh vstupného bez ohľadu na výšku tejto sumy. V tomto prípade by sa cena priemerného vstupného mala počítať nasledovne= 1,-Eur + 9,-Eur + 10,-Eur + 11,-Eur + 12,-Eur +13,-Eur + 25,-Eur +30,-Eur + 35,-Eur/ 9 druhov, t.j. 16,22,-Eur. Vzhľadom na rozsah kapacity priestoru 1.000 miest by potom výška autorskej odmeny činila sumu 629,-Eur bez DPH. Nakoľko sa žalovaný ako organizácia kolektívnej správy nedohodla so žalobcom ako používateľom na uzavretí zmluvy, požaduje v zmysle § 82 ods. 1 Autorského zákona určenie obsahu takejto zmluvy súdom, vrátane určenia odmeny za použitie spravovaných predmetom ochrany.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 8.8.2015 poukázal na jeho postavenie ako zástupcu práv autorov hudobných diel. V prvom rade zdôraznil, že on ako organizácia kolektívnej správy môže s nadobúdateľom uzatvoriť hromadnú licenčnú zmluvu. Organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia uzatvárať s používateľmi zmluvy, ktorými používateľovi poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany, ku ktorému právo kolektívne spravuje a v ktorých dohodne s používateľom alebo s povinnou osobou odmenu a spôsob jej uhradenia. Dôvodom neuzavretia zmluvy medzi sporovými stranami bol ten, že žalobca uvádzal nepravdivé a neúplné údaje rozhodné pre správne stanovenie autorskej odmeny za používanie predmetov ochrany. V prípade uzavretia zmluvy za podmienok stanovených žalobcom by došlo k porušeniu povinnosti žalovaného v zmysle § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona uzatvárať za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy s používateľmi. Žalobca dňa 4.6.2015 použil predmety autorskej ochrany pričom nemal riadne uzavretú hromadnú licenčnú zmluvu. Hoci žalobca dodržal 30 dňovú lehotu na preukázanie uloženia peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany a to dorúčením notárskej zápisnice, nedodržel zákonnú podmienku o výške zložených peňažných prostriedkov. Žalobca totiž zložil na notárskom úrade sumu 629,-Eur bez DPH. Táto suma nezodpovedá výške požadovanej zákonom v zmysle Sadzobníka, podľa ktorého mal žalobca postupovať. S poukazom na znenie Sadzobníka, a vychádzajúc z kategórie vstupeniek (1,-Eur nahradené sumou 8,75,-Eur, 9,-Eur, 10,-Eur, 11,-Eur, 12,-Eur, 13,-Eur, 25,-Eur, 30,-Eur, 35,-Eur), žalovaný vypočítal výšku autorskej odmeny 958,80 Eur, nakoľko kapacita priestoru činila 1000 osôb. Predmetom predstavenia bola síce vážna hudba, ale išlo o hudbu súčasnú a upravenú do nového aranžmá, preto bola použitá časť A Sadzobníka. Nakoľko žalobca nesplnil povinnosť v zmysle § 82 ods. 3 Autorského zákona, do notárskej úschovy uložil len sumu 629,-Eur bez DPH (namiesto sumy 958,80 Eur s DPH), nezískal licenciu na použitie hudobných diel do doby, kým o návrhu rozhodne súd. Žalobca svojvoľne zmenil spôsob výpočtu autorskej odmeny v zmysle Sadzobníka, napriek tomu, že tento bol vydaný v zmysle Autorského zákona a na základe Oprávnenia č. X/XXXX udeleného SOZA na výkon kolektívnej správy práv k hudobným dielam na území SR Ministerstvom kultúry SR. Žalovaný zdôraznil, že ustanovenie Sadzobníka, podľa ktorého nie je do úvahy brané vstupné s nižšou hodnotou ako je 25% z ceny najdrahšieho vstupného (v prípade, že 25% z ceny najdrahšieho vstupného je suma minimálneho vstupného 1,-Eur, bude braná do úvahy hodnota minimálneho vstupného) bolo inkorporované do tohto na základe praktických skúseností, kedy sa používatelia snažili o znižovanie vypočítaného priemerného vstupného zavedením kategórie lacných vstupeniek, ktoré sa však prakticky ani nepredávali. Žalovaný zdôraznil a poukázal na obsah dôkazu predloženého žalobcom- G. Ú. S. Y. E..A..O., v ktorom tento uvádza počet predaných vstupeniek, ale vstupenky s hodnotou 1,-Eur v ňom nie sú uvedené. Žalovaný zdôraznil, že v zmysle § 56 ods. 1 písm. g) Autorského zákona má autor, do ktorého práva sa neoprávnene zasiahlo, právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá na získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Dvojnásobok odmeny za bezdôvodné obohatenie sa vypočíta ako rozdiel medzi sumou, ktorú mal žalobca uhradiť 958,80,-Eur a sumou, ktorú skutočne uhradil 629,-eur. Rozdiel 329,-Eur sa vynásobí číslom dva a

výsledná suma 659,60,-Eur je suma bezdôvodného obohatenia. Na základne vyššie uvedeného žiadal žalovaný žalobu zamietnuť. Vzájomnou žalobou zároveň žiadal o vydanie sumy 629,-Eur z notárskej úschovy a o zaplatenie sumy 659,60,-Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

7. Súd uznesením č.k. 13C 337/2015-109 zo dňa 21.1.2016, právoplatným dňa 10.2.2016, spojil vec vedenú na tunajšom súde pod sp.zn. 13C/337/2015 a vec vedenú na tunajšom súde pod sp.zn. 13C/344/2015 na spoločné konania. Obidve veci v zmysle tohto uznesenia, boli následne vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13C/337/2015.

8. V priebehu súdneho konania žalobca argumentoval i tým, že poukázal na súkromnoprávny charakter žalovaného ako právnickej osoby, ktorý disponuje oprávnením Ministerstva kultúry SR na zastupovanie autorov pri vymáhaní autorských odmien. Toto oprávnenie však nie je výlučné. Sadzobník je len interným predpisom právnickej osoby, ktorým si táto určuje spôsob určovania výšky autorských odmien. Sadzobník sa v priebehu rokov mení a na prelome rokov 2014 a 2015 došlo k zmene určenia spôsobu určovania výšky autorských odmien na základe nesúhlasu používateľov predmetu ochrany, medzi ktorými bol aj žalobca. Pri určovaní obsahu zmluvy súd musí prihliadnuť na jednotlivé zákonom menované určujúce faktory. Bolo bežnou praxou, že používateľ zaslal žalovanému návrh hromadnej licenčnej zmluvy aj v deň konania podujatia, pričom zmluva bola spolu s faktúrou zasielaná až následne. V tomto prípade boli návrhy oboch zmlúv zasielané mailom dňa 4.6.2015, pričom v tento deň boli zaslané aj prostredníctvom pošty. Žalobca mal za to, že na tento prípad nemožno aplikovať ustanovenie § 82 ods. 3 Autorského zákona, nakoľko toto možno aplikovať len na opakujúce sa podujatia, konajúce sa v pravidelných intervaloch. V prípade jednorazového podujatia je možné určenie výšky autorskej odmeny podľa poslednej dohodnutej licenčnej zmluvy, ak takáto bola uzavretá.

9. Žalovaný zdôraznil, že spravuje majetkové práva fyzických a právnických osôb ako súkromný majetok. Tento majetok si autori sami ohodnotili a neexistuje právny titul na základe ktorého by mohol žalobca ohodnotenie predmetom ochrany určené Sadzobníkom meniť. Sadzobník bol vydaný žalovaným ako štátom určenou autoritou, pričom tento je povinný zasielať orgánu dohľadu a tým je Ministerstvo kultúry SR. Tento orgán nemal k prijatému Sadzobníku výhrady. Samotný Sadzobník je prijímaný autormi a to konsenzom na valnom zhromaždení SOZA. Pred jeho prijatím fungujú viaceré pracovné skupiny, ktoré spolupracujú so zväzmi alebo združeniami ako budúcimi zástupcami používateľom, napríklad zväzom hotelových reštaurácií. Schválený sadzobník sa následne zasiela Ministerstvu kultúry SR. Na základe Sadzobníka bolo uzavretých viac ako 5 tisíc licenčných zmlúv. V zmysle Autorského zákona musí žalovaný aplikovať jeho zákonné ustanovenia voči všetkým používateľom rovnako. Výklad ustanovenia § 82 ods. 3 Autorského zákona nemôže byť tak formalistický, ako to prezentuje protistrana. Použitím logického výkladu sa možno dopracovať k záveru, že povinnosťou používateľa je uložiť do notárskej úschovy sumu rovnajúci sa autorskej odmene podľa platného a účinného sadzobníka. Žalobca používal predmet ochrany neoprávnene, nakoľko nezložil do notárskej úschovy sumu v zmysle platného sadzobníka. Okrem toho notárska úschova nespĺňala požiadavky na ňu kladené a to z dôvodu, že bola zriadená len do 4.6.2016, teda na dobu určitú. Mala byť zriadená minimálne do právoplatnosti rozhodnutia súdu. Týmto došlo k zásahu do autorských práv a v zmysle § 56 ods. 1 písm. g) Autorského zákona žalovaný má právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške určenej zákonom.

10. Žalobca poukázal na to, že žiadny právny predpis mu neukladá povinnosť zložiť do notárskej úschovy sumu na dobu neurčitú. Napriek tomu zložené sumy ponecháva v úschove. Poukázal tiež na teleologický výklad ustanovenia § 82 ods. 3 Autorského zákona, v zmysle ktorého účelom tohto ustanovenia je realizácia práva žalobcu, aby v prípade, že sa zmluvné strany nedohodnú na uzatvorení licenčnej zmluvy, mohol žalobca požadovať spravodlivé určenie obsahu takejto hromadnej licenčnej zmluvy súdom. K neuzatvoreniu zmlúv došlo z dôvodu na strane žalovaného, nakoľko tento nereagoval na návrhy zasielané žalobcom pred konaním koncertu. Žalobca prevzal dňa 25.6.2015 žiadosť žalovaného o opravu údajov zmlúv v časti III písm. d), v ktorej sú určené druhy vstupného a ich výška. Žalovaný však vo svojich vyjadreniach neuvádza v čom presne nachádza rozpor vo verejne prístupných informáciách o druhoch vstupného na koncerty a v druhoch vstupného uvedených žalobcom v návrhoch hromadných licenčných zmlúv. Je právom žalobcu určovať výšku jednotlivých druhov vstupného, povinnosť zverejňovať všetky druhy vstupného na koncert mu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Námitka žalovaného týkajúca sa nesúladu verejne prístupných informácií a údajov uvedených v návrhoch zmlúv o druhoch vstupného na koncerty je preto bezpredmetná. Žalobca namieta neexistenciu druhu vstupného v sume 1,-Eur. Uvedené vstupné bolo určené ako vstupné v sume 0,-

Eur a v zmysle zásad Sadzobníka sa takýto druh vstupného nahrádza vstupným v sume 1,-Eur, čo bolo uvedené aj v návrhu hromadných licenčných zmlúv. Nulové vstupné nie je možné uviesť v záverečných vyúčtovaniach koncertov, čo však neznamená, že nebol takýto druh vstupného vybraný. Žalobca preto zdôraznil, že v návrhoch zmlúv uviedol pravdivé a úplné informácie o cenách jednotlivých druhov vstupného. Počas trvania súdneho konania o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy, nemôže dôjsť k tomu, že by žalovaný použil predmety ochrany neoprávnene bez ohľadu na to, že nedošlo k uzavretiu hromadnej licenčnej zmluvy. Zdôraznil, že obsahom oboch koncertov bola výhradne klasická hudba, pričom skutočnosť, že bola vykonaná v modernom prevedení nijakým spôsobom nemení jej charakter klasickej hudby. Okrem toho určenie výšky autorskej odmeny žalovaným vo výške 958,-Eur s DPH nezodpovedá správne určeniu výšky priemerného vstupného.

11. Na pojednávaní, konanom dňa 2.5.2016, zmenil žalovaný znenie vzájomnej žaloby tak, že žiadal žalobu zamietnuť a zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy autorskej odmeny v dvojnásobnej výške 4.435,60 Eur a uhradiť trovy konania. Dôvodom zmeny žaloby bola tá skutočnosť, že nemôže akceptovať notársku zápisnicu z dôvodu, že suma bola zložená len na dobu určitú do 4.6.2016. Sumu 4.435,60 Eur žalovaný výčíslil ako dvojnásobok súčtu súm za udelenie licencie z oboch podujatí (teda súčtu sumy 958,80 Eur a 1.269,-Eur). Súd na pojednávaní, konanom dňa 20.6.2016 uznesením pripustil zmenu vzájomného žalobného návrhu tak, že nový petit znel: "Súd žalobu zamietá. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu vo výške 4.455,60 Eur a nahradiť trovy konania, v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia".

12. Na pojednávaní, konanom dňa 26.9.2016, súd konal v neprítomnosti žalovaného ako aj jeho právneho zástupcu. Ani jeden z nich svoju neúčasť neospravedlnili, ani nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Obaja boli riadne predvolaní. Súd vec prejednal v ich neprítomnosti v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku. Právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní navrhol, aby súd rozhodol o žalobe v zmysle § 274 Civilného sporového poriadku rozsudkom pre zmeškanie.

13. Súd vykonal dokazovanie tak, že oboznámil obsah listín, založených do spisu.

14. Žalobca do spisu založil výpis z Obchodného registra vložka č. 2923/B, výpis z Registra občianskych združení, výpis z registra organizácií Štatistického úradu SR, oprávnenie č. X/XXXX organizácie kolektívnej správy na výkon kolektívnej správy práv podľa autorského zákona na území SR, mailovú komunikáciu zo dňa 8.6.2015, návrhy Hromadných licenčných zmlúv zo dňa 3.6.2015 a ich prílohy, potvrdenie o znížení kapacity H. E. H. N. O. zo dňa 3.6.2015, výňatok z webovej stránky žalovaného, notársku zápisnicu U., Z. XX/XXXX zo dňa 4.6.2015 a notársku zápisnicu U., Z. XX/XXXX zo dňa 4.6.2015, list zo dňa 4.6.2015- preukázanie uloženia peňažných prostriedkov za použitie spracovaných predmetov ochrany, podací lístok, mailovú komunikáciu zo dňa 9.6.2015, Sadzobník autorských odmien za používanie hudobných diel účinný od 1.1.2015, G. S. XX, S. Y. E..A..O.- vyúčtovanie akcie H., G. Ú. S. Y. E..A..O.- záverečné vyúčtovanie akcie H. H. I..

15. Prostriedky procesnej obrany žalovaného spočívali v uvádzaní vyššie uvedených skutkových tvrdení, pričom súdu nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov. Svoju obranu postavil na uvádzaná právnych argumentov v kontexte citovaných zákonných ustanovení Autorského zákona.

16. Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že žalobca je obchodná spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je, okrem iného, aj usporadúvanie vzdelávacích podujatí, konferencií, veľtrhov, seminárov, školení a verejných, kultúrnych, spoločenských a športových podujatí. Na druhej strane žalovaný je občianske združenie, zaregistrované v Evidencii občianskych združení, vedenom Ministerstvom vnútra SR. V zmysle predloženého oprávnenia č. X/XXXX, vydaného Ministerstvom kultúry SR je žalovaný organizáciou kolektívnej správy na výkon kolektívnej správy práv podľa autorského zákona a ako taký vykonáva kolektívnu správu majetkových práv autorov a iných nositeľov práv podľa § 78 ods. 1 a 2 autorského zákona k hudobným dielam.

17. Dňa 4.6.2015 žalobca zaslal žalovanému e-mail, v prílohe ktorého mu poslal hromadné licenčné zmluvy súvisiace s koncertom H.. V obsahu tohto e-mailu je uvedené, že originály zmlúv boli žalovanému doručené do schránky dňa 3.6.2016. E-mailom zo dňa 8.6.2016 žalovaný poďakoval žalobcovi za nahlásenie hudobného podujatia a uviedol, že zmluvy už eviduje.

18. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, a táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, že v prílohe k vyššie uvedeným e-mailom zaslal žalobca žalovanému aj návrhy hromadných licenčných zmlúv, datovaných 3.6.2015 a podpísaných žalobcom ako používateľom. Prvý návrh hromadnej licenčnej zmluvy obsahoval okrem označenia zmluvných strán (žalobcu ako používateľa a žalovaného ako organizáciu kolektívnej správy), aj špecifikáciu predmetu zmluvy v čl. II a to udelenia licencie- súhlasu používateľovi podľa § 18 ods. 2 písm. g) a/alebo h) Autorského zákona, pričom používateľ definoval podujatie nasledovnými parametrami- podujatie so živou hudobnou produkciou (verejné vykonanie diel výkonnými umelcami), podujatie s použitím výhradne vážnej alebo jazzovej hudby, koncert, názov hudobnej produkcie H. ". Q., jednalo sa o jednorazovú hudobnú produkciu konanú dňa 4.6.2015 od 19.30 do 21.00 hodiny vo H. E. B.. Používateľ označil aj počet osôb povolený pre priestor konania hudobnej produkcie- 1000 osôb. Zároveň uviedol jednotlivé druhy vstupného a to za 1,-Eur, 13,-eur, 14,-Eur, 15,-Eur, 16,-Eur, 17,-Eur, 40,-Eur, 45,-Eur a 50,-Eur (všetky bez konzumného). V článku IV návrhu zmluvy bolo uvedené, že používateľ sa zaväzuje za súhlas s použitím hudobných diel uhradiť SOZA autorskú odmenu podľa účinného Sadzovníka autorských odmien za používanie hudobných diel v rámci hudobných produkcií, podujatí a vystúpení (verejné vykonanie a verejný prenos), ktorý je uverejnený na www.soza.sk alebo k dispozícii na nahliadnutie v sídle SOZA. Používateľ sa v zmysle tohto článku mal zaviazat' uhradiť autorskú odmenu v lehote splatnosti a vo výške určenej podľa písm.a) podľa tohto článku a v lehote splatnosti uvedenej na faktúre. K návrhu tejto zmluvy bol priložený zoznam kategórie vstupeniek, v rámci ktorého boli vstupenky rozdelené do 9 kategórií- za 1,-eur, 13,-Eur, 14,-Eur, 15,-Eur, 16,-Eur, 17,-Eur, 40,-Eur, 45,-Eur, 50,-Eur, bola uvedená výška priemerného vstupného 23,44 Eur, vzorec výpočtu $1.+2.+3.+4.+n/ n$, pričom n bol počet kategórií, kapacita priestoru 1000 a celkový poplatok vo výške 851,-Eur. Druhý návrh hromadnej licenčnej zmluvy obsahoval obdobné náležitosti s tým rozdielom, že sa jednalo o verejnú generálku koncertu H. ". Q., ktorá sa konala dňa 4.6.2015 od 15.30 do 16.00 hodiny. Aj tu boli uvedené jednotlivé druhy vstupného a to 1,-Eur, 9,-Eur, 10,-Eur, 11,-Eur, 12,-Eur, 13,-Eur, 25,-Eur, 30,-Eur a 35,-Eur (všetky bez konzumného). K návrhu tejto zmluvy bol priložený zoznam kategórie vstupeniek, v rámci ktorého boli vstupenky rozdelené do 9 kategórií- za 1,-eur, 9,-Eur, 10,-Eur, 11,-Eur, 12,-Eur, 13,-Eur, 25,-Eur, 30,-Eur, 35,-Eur, bola uvedená výška priemerného vstupného 16,22 Eur, vzorec výpočtu $1.+2.+3.+4.+n/ n$, pričom n bol počet kategórií, kapacita priestoru 1000 a celkový poplatok vo výške 629,-Eur.

19. Z potvrdenia o znížení kapacity H. E. H. N. O. zo dňa 3.6.2015 súd zistil, že vzhľadom na technické riešenie a umiestnenie pódia, umiestnenie svetelného a zvukového aparátu sa reálna kapacita priestoru H. E. H. N. O. znížila na 1000 miest. Potvrdenie bolo vydané pre potreby žalobcu, ktorý mal v dňoch 1.6.2015 až 4.6.2015 prenajaté priestory v uvedenom objekte.

20. V Notárskej zápisnici č. U. XXX/XXXX Z. XX/XXXX spísanej dňa 4.6.2015 o 15.55 hodiny na Notárskom úrade C.. G. L. bolo potvrdené, že zložiteľ (D. D. oprávnený konať za spoločnosť XL Group a.s.) zložil sumu 851,-Eur dňa 4.6.2015 na účet notára do notárskej úschovy. Zložiteľ vyhlásil, že zložené peniaze skladá do notárskej úschovy na základe ustanovenia § 82 ods. 2 písm. b) bod 2 Autorského zákona, nakoľko sa nedohodol so SOZA- Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, ako organizáciou kolektívnej správy práv, na podmienkach uzavretia hromadnej licenčnej zmluvy pre podujatie koncert H. konaný dňa 4.6.2015 o 19.00 hodine. Podmienkou vydania zloženej sumy príjemcovi bolo predloženie právoplatného rozhodnutia súdu, hromadnej licenčnej zmluvy, výslovný pokyn zložiteľa. Ak podmienky na vydanie peňazí z notárskej úschovy nebudú splnené do 4.6.2016, vráti notár peniaze zložiteľovi. V liste zo dňa 4.6.2015 oznámil žalobca žalovanému, že dňa 4.6.2015 došlo k uloženiu peňažných prostriedkov vo výške 629,-Eur a 851,-Eur do notárskej úschovy a to za použitie spravovaných predmetov ochrany pri koncerte H.- G. Q.- H. I. K. H.- G. Q. dňa 4.6.2015 o 15.30 hodine a o 19.00 hodine.

21. V Notárskej zápisnici č. U. XXX/XXXX Z. XX/XXXX spísanej dňa 4.6.2015 o 16.05 hodiny na Notárskom úrade C.. G. L. bolo potvrdené, že zložiteľ (D. D. oprávnený konať za spoločnosť XL Group a.s.) zložil sumu 629,-Eur dňa 4.6.2015 na účet notára do notárskej úschovy. Zložiteľ vyhlásil, že zložené peniaze skladá do notárskej úschovy na základe ustanovenia § 82 ods. 2 písm. b) bod 2 Autorského zákona, nakoľko sa nedohodol so SOZA- Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, ako organizáciou kolektívnej správy práv, na podmienkach uzavretia hromadnej licenčnej zmluvy pre podujatie koncert H.- H. I. konaný dňa 4.6.2015 o 15.30 hodine. Podmienkou vydania zloženej sumy príjemcovi bolo predloženie právoplatného rozhodnutia súdu, hromadnej licenčnej zmluvy, výslovný

pokyn zložiteľa. Ak podmienky na vydanie peňazí z notárskej úschovy nebudú splnené do 4.6.2016, vráti notár peniaze zložiteľovi.

22. V liste zo dňa 4.6.2015 oznámil žalobca žalovanému, že dňa 4.6.2015 došlo k uloženiu peňažných prostriedkov vo výške 629,-Eur a 851,-Eur do notárskej úschovy a to za použitie spravovaných predmetov ochrany pri koncerte H.- G. Q.- H. I. K. H.- G. Q. dňa 4.6.2015 o 15.30 hodine a o 19.00 hodine.

23. V e-maily zo dňa 9.6.2015 zaslal žalobca žalovanému zoznam prevedených diel na verejnej generálke aj koncerte H.. V predložennom repertoárovom liste figurovali ako autori úprav G. N. K. C. C., pričom repertoár pozostával z diel autorov H., G., N. K. L..

24. Súd sa oboznámil aj s obsahom Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel, účinného od 1.1.2015 (ďalej len "Sadzobník"). V časti A Sadzobníka bol v čl. 2 definovaný pojem koncertu, hudobného produkcie, podujatia a vystúpenia s použitím zmiešanej hudby tak, že toto zahŕňa použitie diel akéhokoľvek hudobného žánru v kombinácii s vážnym alebo jazzovým žánrom. V čl. 3 tejto časti Sadzobníka bolo uvedené, že fyzická alebo právnická osoba, ktorá používa hudobné diela bez licenčnej zmluvy, t.j. neoprávnený používateľ hudobných diel sa môže dopustiť porušenia alebo ohrozenia autorských práv a je povinný vydať SOZA bezdôvodné obohatenie vo výške dvojnásobku základnej autorskej odmeny bez DPH, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva (§ 56 ods. 1 Autorského zákona). V čl. 4 bode 4.1. tejto časti Sadzobníka bolo uvedené, že základná sadzba autorskej odmeny za udelenie súhlasu/licencie na používanie chránených hudobných diel je stanovená v závislosti od maximálnej kapacity miesta podujatia a výšky priemerného vstupného za podujatie. Autorská odmena je stanovená bez ohľadu na konečnú podobu dramaturgie podujatia. V zmysle čl. 4 bod 4.2. pri výpočte priemerného vstupného nebude brané do úvahy vstupné s nižšou hodnotou, ako je 25% z ceny najdrahšieho vstupného. Vstupné s nižšou hodnotou, ako je 25 % ceny najdrahšieho vstupného, bude nahradené vstupným v hodnote 25 % z ceny najdrahšieho vstupného. Pokiaľ 25% z ceny najdrahšieho vstupného je nižšie ako suma minimálneho vstupného 1,-Eur, bude braná do úvahy hodnota minimálneho vstupného. Priemerné vstupné sa vypočíta ako podiel súčtu súm vybraných ako jednotlivé druhy vstupného a počtu týchto druhov (vrátane osobitných druhov vstupeniek ako napr. vstupenky pre partnerov, VIP vstupenky, voľné vstupenky a podobne), pričom výsledné číslo sa zaokrúhli na dve desatinné miesta. V časti B Sadzobníka v čl. 1 bola vymedzená pôsobnosť tejto časti tak, že sa nevzťahuje na použitie hudobných diel v oblasti iných hudobných žánrov a na zmiešané hudobné produkcie (tzn. Kombinácia jazzových a vážnych diel s dielami iných hudobných žánrov). Táto časť je určená na výpočet autorskej odmeny za udelenie súhlasu/licencie pri hudobných produkciách, podujatiach a vystúpeniach oblasti vážnej hudby alebo jazzovej hudby (ako napr. koncerty, komorné koncerty, vystúpenia speváckych zborov, cykly a pod.). Súd dodáva, že aj v tejto časti Sadzobníka boli totožné ustanovenia, týkajúce sa definície neoprávneného používateľa hudobných diel a následku jeho konania v podobe vydania bezdôvodného obohatenia. Identické bolo aj ustanovenie, týkajúce sa spôsobu výpočtu priemerného vstupného. Časť A ako aj časť B Sadzobníka obsahovali osobitné tabuľky, ktoré obsahovali sumy autorskej odmeny, odvíjajúce sa od výšky priemerného vstupného a kapacity miesta podujatia.

25. Do spisu bol ďalej založený aj G. S. XX, ktorý vo svojom obsahu predstavoval vyúčtovanie akcie H. konanej dňa 4.6.2015 o 19.00 hodine. Je zrejmé, že organizátor (žalobca) predal 3298 kusov vstupeniek v hodnote 50,-Eur (celková kapacita 372), 314 kusov d hodnote 45,-Eur, 248 kusov v hodnote 40,-Eur(celková kapacita 266), 10 kusov v hodnote 17,-Eur, 10 kusov v hodnote 16,-Eur, 10 kusov v hodnote 15,-Eur, 10 kusov v hodnote 14,-Eur a 5 kusov v hodnote 13,-Eur. V účtovníctve nebol vykázaný predaj vstupeniek za 1,-Euro. Obdobné vyúčtovanie bolo obsahom G. Ú., pričom toto sa týkalo podujatia H.- H. I.. Z jeho obsahu možno ustáliť, že organizátor (žalobca) predal 286 kusov vstupeniek v hodnote 35,-Eur(kapacita 372), 59 kusov vstupeniek v hodnote 30,-Eur (kapacita 314), 43 kusov vstupeniek v hodnote 25,-Eur (kapacita 266), 10 kusov vstupeniek v hodnote 13,-Eur, 10 kusov vstupeniek v hodnote 12,-Eur, 10 kusov vstupeniek v hodnote 11,-Eur, 10 kusov vstupeniek v hodnote 10,-Eur a 5 kusov vstupeniek v hodnote 9,-Eur. Rovnako ani v tomto vyúčtovaní nebol vykázaný predaj vstupeniek za 1,-Eur.

a. Podľa § 48 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení novely č. 283/2004 Z.z. (ďalej len " Autorský zákon" organizácia kolektívnej správy môže s nadobúdateľom uzatvoriť aj hromadnú licenčnú zmluvu. Hromadnou licenčnou zmluvou

udeľuje táto organizácia nadobúdateľovi súhlas na použitie všetkých diel alebo niektorých diel, ku ktorým spravuje práva, dohodnutým spôsobom alebo spôsobmi, v dohodnutom rozsahu, na dohodnutý čas a nadobúdateľ sa zaväzuje, ak nie je dohodnuté inak, uhradiť odmenu. Hromadná licenčná zmluva musí mať písomnú formu. Ustanovenia § 40 až 46 sa použijú primerane, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. V hromadnej licenčnej zmluve nemožno dohodnúť obmedzenia, ktoré presahujú rámec ochrany ustanovenej týmto zákonom.

26. Podľa § 45 ods. 1 Autorského zákona dohodnutá odmena alebo spôsob jej určenia musí zodpovedať spôsobu, rozsahu, účelu a času použitia diela.

27. Podľa § 56 ods. 1 písm. h) Autorského zákona autor, do ktorého práva sa neoprávnené zasiahlo alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, môže sa domáhať najmä vydania bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva.

28. Podľa § 78 ods. 1 Autorského zákona účelom kolektívnej správy práv podľa tohto zákona (ďalej len "kolektívna správa") je kolektívne uplatňovanie a kolektívna ochrana majetkových práv autora a majetkových práv výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu zvukovo-obrazového záznamu a vysielača a umožnenie uvedenia predmetu týchto práv na verejnosti.

29. Podľa § 79 Autorského zákona organizácia kolektívnej správy je právnická osoba, ktorej bolo udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy. Oprávnenie na výkon kolektívnej správy možno udeliť len právnickej osobe, ktorá má sídlo na území Slovenskej republiky a je založená na nepodnikateľský účel podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 81 ods. 1 Autorského zákona organizácie kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia:

31. zastupovať každého nositeľa práv pri výkone jeho práva, ktoré spravuje na základe tohto zákona,

32. d) zastupovať nositeľov práv za rovnakých podmienok

33. h) uzatvárať s používateľmi alebo s osobami oprávnenými obhajovať záujmy v nich združených používateľov, ktorí používajú predmety ochrany, alebo s osobami povinnými uhrádzať náhradu odmeny podľa tohto zákona za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy, ktorými sa

34. používateľovi poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany, ku ktorému právo kolektívne spravuje,

35. dohodne s používateľom alebo s povinnou osobou odmenu, primeranú odmenu alebo náhradu odmeny a spôsob jej uhradenia,

a. domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva; to neplatí, ak sa nositeľ práva, ktorý je na to oprávnený, takého nároku sám domáha alebo ak je to nehospodárne,

36. j) vyberať v súlade s týmto zákonom a zmluvami podľa písmena h) pre nositeľa práv odmeny, primerané odmeny, náhrady odmen a prípadné príjmy z vydania bezdôvodného obohatenia, rozdeľovať ich a vyplácať v súlade so svojim vyúčtovacím poriadkom.

37. Podľa § 82 ods. 1 Autorského zákona ak sa organizácia kolektívnej správy nedohodne s používateľom na uzavretí licenčnej zmluvy alebo hromadnej licenčnej zmluvy alebo s právnickou osobou združujúcou používateľov na uzavretí kolektívnej licenčnej zmluvy, ktorou udelí súhlas na použitie predmetov ochrany, ku ktorým spravuje práva podľa tohto zákona (ďalej len "spravované predmety ochrany"), môže, ak ide o licenčnú zmluvu alebo hromadnú licenčnú zmluvu, organizácia kolektívnej správy alebo používateľ, a ak ide o kolektívnu licenčnú zmluvu, organizácia kolektívnej správy alebo právnická osoba združujúca používateľov predmetov ochrany požadovať, aby obsah takejto zmluvy vrátane odmeny za použitie spravovaných predmetov ochrany určil súd. Súd pri určení obsahu zmluvy prihliada na druh spravovaného predmetu ochrany, spôsob, rozsah a účel jeho použitia, na čas, v ktorom sa spravovaný predmet ochrany bude používať, a na podmienky podľa § 81 ods. 1 písm. h).

38. Podľa § 82 ods. 2 Autorského zákona používateľ môže použiť spravované predmety ochrany, ak podá návrh na začatie konania podľa odseku 1 najneskôr v lehote 30 dní, odkedy začal používať spravované predmety ochrany, alebo odkedy mu zaniklo právo na použitie spravovaných predmetov ochrany a zároveň v súlade s odsekom 3

a) sa dohodne s organizáciou kolektívnej správy na ukladanie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany na osobitný účet v banke alebo pobočke zahraničnej banky vedený organizáciou kolektívnej správy podľa § 81 ods. 1 písm. u) alebo

b) preukáže v tejto lehote organizácii kolektívnej správy

39. záručnou listinou vznik bankovej záruky za splnenie záväzku na zaplatenie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany alebo

40. notárskou zápisnicou uloženie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany do notárskej úschovy alebo

41. uznesením súdu prijatie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany do úschovy súdu.

42. Podľa § 82 ods. 3 autorského zákona používateľ je povinný splniť podmienky podľa ods. 2 písm. a) alebo písm. b) vo výške a v lehotách podľa poslednej dohodnutej licenčnej zmluvy, hromadnej licenčnej zmluvy alebo kolektívnej licenčnej zmluvy, a ak taká nie je, najmenej raz za tri kalendárne mesiace vo výške podľa platného a účinného sadzobníka odmien a primeraných odmien organizácie kolektívnej správy.

43. Podľa § 82 ods. 4 Autorského zákona organizácia kolektívnej správy nie je oprávnená s peňažnými prostriedkami podľa ods. 2 písm. a) nakladať až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu podľa odseku 2.

44. Podľa § 82 ods. 5 Autorského zákona oprávnenie použiť spravované predmety ochrany podľa odseku 2 zanikne právoplatnosťou rozhodnutia súdu o návrhu podľa odseku 2; nárok na zaplatenie odmeny za obdobie používania spravovaných predmetov ochrany podľa odseku 2 zostáva zachovaný.

45. Súd vychádzal pri rozhodovaní vo veci samej, z obsahu listinných dôkazov, jednotlivých tvrdení sporových strán, resp. ich právnych zástupcov, pričom na ustálený skutkový stav aplikoval vyššie citované zákonné ustanovenia. V konaní si uplatnil svoj nárok žalobou nielen žalobca, ale aj žalovaný a to prostredníctvom vzájomnej žaloby. Pre účely prehľadnosti odôvodnenia rozhodnutia vo veci samej sa súd bude zaoberať oboma nárokmi osobitne.

46. Čo sa týka nároku uplatneného v žalobe o určenie obsahu hromadných licenčných zmlúv a s tým súvisiacich nárokov na nahradenie prejavu vôle, súd konštatuje, že tieto nemožno považovať za dôvodné a žalobe teda nemožno v tomto rozsahu vyhovieť.

47. Súd v prvom rade vychádzal z toho, že aj hromadná licenčná zmluva zakladá dvojstranný právny vzťah a ako taká predstavuje výsledok konsenzu (v tomto prípade dvoch subjektov), kedy na jej uzavretie sú potrebné dva, obsahovo zhodné, prejavy vôle. Je zrejmé, že v prípade, že sa dva subjekty nezhodnú na podstatných náležitostiach zmluvy, nedôjde k jej uzavretiu. Taktiež nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že zmluvné vzťahy sú budované vo všeobecnosti na princípe dobrovoľnosti, voľnosti zmluvných strán a teda žiaden subjekt nemožno nútiť uzavrieť zmluvu s iným subjektom v rozsahu a znení, s ktorým nesúhlasí. Výnimky z tejto zásady pripúšťa zákon. V tomto prípade zákonné ustanovenie § 82 ods. 1 Autorského zákona pripúšťa možnosť pre používateľa diela obrátiť sa na súd, v prípade, že nedôjde k dohode s organizáciou kolektívnej správy, aby tento určil obsah hromadnej licenčnej zmluvy vrátane odmeny za používanie autorských diel.

48. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca ako používateľ sa obrátil na žalovaného ako organizáciu kolektívnej správy až v deň, kedy malo dôjsť k použitiu diel (ku ktorým spravuje majetkové práva žalobca), kedy zaslal návrhy hromadných licenčných zmlúv e-mailom. Hoci skutočnosť, že tieto údaje zasielal, resp. boli žalobcovi doručené do schránky dňa 3.6.2016, nepreukázal a podľa názoru súdu ich doručením mailom v deň konania podujatia, nesplnil podmienku včasnosti, kedy neposkytol protistrane dostatok času na oboznámenie sa so zmluvným návrhom, nevyhodnocuje súd toto konanie v jeho neprospech. Dôvodom je, že takýto spôsob uzatvárania hromadných licenčných zmlúv, predstavoval medzi zmluvnými stranami ustálenú prax, čo vyslovene tvrdil žalobca a žalovaný nepoprel. Okrem toho aj z mailu žalovaného zo dňa 8.6.2015, kde len uviedol, že zmluvy eviduje, je zrejmé, že ani v tomto časovom okamihu (už po uskutočnení sporných podujatí), nepovažoval oneskorenie žalobcu za dôvod na neuzavretie zmlúv.

49. Medzi stranami nebolo sporné, že k uzavretiu hromadných licenčných zmlúv nedošlo a že obe hudobné podujatia, na ktorých boli použité diela, majetkové práva ku ktorým spravuje žalovaný, sa uskutočnili. Podstatným sporným momentom bolo určenie výšky autorskej odmeny, resp. to, či dôvodom neuzavretia hromadných licenčných zmlúv zo strany žalovaného, môže byť nerešpektovanie účinného Sadzobníka pri stanovovaní výšky autorskej odmeny v návrhu zmluvy zo strany žalobcu. Otázne teda bolo, či žalobca môže vyhodnocovať obsah podmienok výpočtu autorskej odmeny v Sadzobníku, a tento meniť v prípade, že sa mu spôsob výpočtu javí ako nespravodlivý alebo neopodstatnený. S týmto následne súvisela aj otázka, či sa následne, za splnenia zákonných podmienok, môže domáhať na súde nahradenia prejavu vôle, resp. určenia obsahu hromadnej licenčnej zmluvy.

50. Súd v kontexte vyššie uvedeného uvádza, že žalovaný je subjektom, ktorého zákonnou povinnosťou je riadne, s odbornou starostlivosťou chrániť, nakladať a uplatňovať majetkové práva zastupovaných autorov. Je nutné zdôrazniť, že nositeľmi vyššie uvedených práv je autor a nie zastupujúca organizácia a jedine autor, resp. osoba oprávnená nakladať s autorskými právami, má právo určovať podmienky, rozsah a spôsob nakladania s nimi. Preto je zrejme, a tu sa súd stotožňuje s tvrdením žalovaného, že organizácia kolektívnej správy, nastavuje režim, rozsah s spôsob nakladania s autorskými právami v súlade so záujmami autorov, ktorých zastupuje. Ak teda vo všeobecnom a verejne prístupnom Sadzobníku určí spôsob výpočtu autorskej odmeny, v ktorom zohľadňuje charakter podujatia, na ktorom majú byť diela verejne prezentované, je zrejme, že takýmto spôsobom prejavuje svoju vôľu byť týmto Sadzobníkom viazaná a konkretizuje a stanovuje podmienky, za ktorých bude uzatvárať hromadné licenčné zmluvy. Rovnako je nutné zdôrazniť, že žalovaný je povinný zastupovať jednotlivých nositeľov práv za rovnakých podmienok. V kontexte toho, že aj hromadná licenčná zmluva predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorého podmienky stanovenia autorskej odmeny, organizácia kolektívnej správy prezentovala verejne, prostredníctvom schváleného a platného Sadzobníka, nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že možno žalovaného nútiť uzavrieť zmluvu za podmienok, ktoré si stanovil žalobca. Ak žalobca s výpočtom autorskej odmeny podľa Sadzobníka nesúhlasil a napriek tomu zorganizoval koncertné podujatie bez riadne uzavretej hromadnej licenčnej zmluvy, nemožno jeho konaniu poskytnúť právnu ochranu v podobe vyhovenia tejto žalobe.

51. Okrem toho, žalobca v návrhoch oboch hromadných licenčných zmlúv, uvádzal údaje, ktoré, v zmysle vykonaného dokazovania, neboli v súlade so skutočnosťou. V oboch návrhoch zmlúv uvádzal jednotlivé kategórie vstupného (od ktorých výšky sa následne odvíjal aj výpočet autorskej odmeny). Pre prípad verejnej generálky to boli vstupné v 9 kategóriách za 1,-Eur, 9,-Eur, 10,-Eur, 11,-Eur, 12,-Eur, 13,-Eur, 25,-Eur, 30,-Eur a 35,-eur a pre prípad samotného koncertu v kategóriách za 1,-Eur, 13,-Eur, 14,-Eur, 15,-Eur, 16,-Eur, 17,-Eur, 40,-Eur, 45,-Eur a 50,-Eur. Hoci k zmluvám boli priložené aj tabuľky, ktoré deklarovali jednotlivé druhy vstupného tak, ako boli uvedené v návrhoch zmlúv, z predložených manifestov, ktoré predstavovali v podstate vyúčtovanie súm, ktoré žalobca ako usporiadateľ obdržal za vstupné, je zrejme, že vstupenky za 1,-Euro predávané neboli. Obrana žalobcu v tejto otázke, ktorý poukazoval na to, že sa v podstate malo jednať o vstupné za 0,-Eur, ktoré nemohlo byť predmetom vyúčtovania, čo ale neznamená, že by takéto vstupenky neboli predané, neobstojí. Dôvodom je hlavne to, že tento argument použil žalobca až v priebehu konania ako reakciu na tvrdenie žalovaného (kedy dovtedy tvrdil, že v ponuke boli vstupenky za 1,-Eur), ale najmä to, že toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom súdu nepreukázal. Je preto nutné vychádzať z toho, že vstupenky na verejnú generálku boli predávané za sumy 9,-Eur, 10,-Eur, 11,-Eur, 12,-Eur, 13,-Eur, 25,-Eur, 30,-Eur a 35,-Eur (teda 8 kategórií) a vstupenky na samotný koncert za sumy 13,-Eur, 14,-Eur, 15,-Eur, 16,-Eur, 17,-Eur, 40,-Eur, 45,-Eur a 50,-Eur (rovnako 8 kategórií). Z týchto súm bol preto žalobca povinný vychádzať aj pri výpočte priemerného vstupného a následne aj pri výpočte samotnej autorskej odmeny. Súd sa na základe vyššie uvedeného priklonil k tvrdeniu žalovaného, keď uvádzal, že žalobca v samotnom návrhu zmluvy neuvádzal pravdivé a hlavne overiteľné údaje o výške a jednotlivých kategóriách predávaných vstupeniek. Aj preto postup žalovaného, ktorý neuzavrel hromadné licenčné zmluvy so žalobcom, bol dôvodný. Ak totiž jedna zmluvná strana, v procese uzatvárania zmluvy, v prejave svojej vôle smerujúcom k uzavretiu zmluvy, uvádza údaje, ktorých danosť nie je možné overiť, resp. ktoré sú priamo v rozpore s obsahom predložených listín, je nutné druhej zmluvnej strane priznať možnosť odoprieť uzavrieť zmluvu v navrhovanom znení.

52. Vychádzajúc z ustanovenia § 82 ods. 1 Autorského zákona, súd, v prípade podania žaloby o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy, je povinný prihladiť na druh spravovaného predmetu ochrany, spôsob, rozsah a účel jeho použitia, čas, v ktorom sa bude používať a na podmienky podľa § 81 ods. 1

písm. h). Ako už bolo vyššie naznačené a ako zdôrazňuje aj ustanovenie § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná uzatvárať s používateľmi, užívajúcimi predmet ochrany, zmluvy, ktorými sa im poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany a to za primeraných a rovnakých podmienok. Sám zákon teda kladie dôraz na to, aby pri uzatváraní hromadných licenčných zmlúv, boli nastavené rovnaké podmienky a parametre pre všetkých potenciálnych používateľov. Tieto parametre (v súvislosti s výškou autorskej odmeny) boli žalovaným určené v platnom a určitom Sadzobníku, ktorý žalobca nerešpektoval. V prípade, že by súd poskytol tomuto jeho konaniu punc zákonnosti a vyhovel žalobe, v podstate by spôsobil porušenie zákona v otázke nutnosti zachovania rovnosti všetkých používateľov. Priznal by žalobcovi výnimočné postavenie, ktorého dôvodnosť v konaní nebola ničím preukázaná. Žalobca v konaní nepreukázal, že by spôsob, rozsah alebo účel použitia predmetov ochrany- autorských diel, bol oproti ostatným používateľom výnimočný. Cieľom žalobcu bolo zorganizovať kultúrne podujatie, a to v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, s cieľom dosiahnuť zisk. Nešlo o charitatívnu akciu, prípadne akciu organizovanú pre vymedzenú skupinu divákov (deti, zdravotne handicapované osoby a podobe). Nie je preto dôvod znižovať výšku autorskej odmeny, určenú platným Sadzobníkom, a teda nie je dôvod ani vyhovieť návrhu na začatie konania a nahradiť v tomto rozsahu prejav vôle žalovaného.

53. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo aj to, že žalobca nesplnil zákonné podmienky predpokladané ustanovením § 82 Autorského zákona na to, aby mohol spravované predmety ochrany používať. Žalobca dodržal 30 dňovú prekluzívnu lehotu určenú ustanovením § 82 ods. 2 Autorského zákona, čo medzi stranami sporné nebolo. Preukázal súdu tiež to, že uložil do notárskej úschovy sumy 851,-Eur a 629,-Eur, o čom riadne upovedomil aj žalovaného. V tejto súvislosti bolo sporným momentom určenie skutkovej otázky splnenia hypotézy právnej normy ustanovenia § 82 ods. 3 Autorského zákona, teda ustálenie výšky sumy, ktorú bol povinný žalobca zložiť do notárskej úschovy. Žalobca tvrdil, že ním zložená výška postačuje, nakoľko nemožno vychádzať z obsahu poslednej uzavretej licenčnej zmluvy (uzavretie predchádzajúcej zmluvy nebolo v konaní preukázané) a druhá skutková podstata, ktorú predpokladá ustanovenie § 82 ods. 3 Autorského zákona sa týka výlučne opakujúcich sa podujatí, konaných v pravidelných intervaloch. Naopak žalovaný zastal názor, že bolo povinnosťou žalobcu zložiť do notárskej úschovy sumu v zmysle platného a účinného Sadzobníka. Čo sa týka výkladu ustanovenia § 82 ods. 3 Autorského zákona, je zrejmé, že zákonodarca ako podmienku možnosti použitia spravovaných predmetov ochrany, stanovil používateľovi povinnosť zložiť konkrétnu sumu, ktorá by mala predstavovať odmenu za použitie spravovaných predmetov ochrany. V odseku 3 tohto ustanovenia špecifikuje túto výšku tak, že sa má odvíjať od poslednej dohodnutej hromadnej licenčnej zmluvy. Jej existencia v konaní preukázaná nebola, preto bolo povinnosťou používateľa zložiť do notárskej úschovy sumu vo výške podľa platného a účinného Sadzobníka odmienu organizácie kolektívnej správy a to najmenej raz za tri kalendárne mesiace. Súd sa nestotožňuje s výkladom žalobcu, ktorý tvrdí, že druhá časť skutkovej vety je aplikovateľná len na opakujúce sa plnenie. Bolo by nelogické sa domnievať, že v prípade neexistencie predchádzajúcej zmluvy, by zákonodarca úplne vylúčil povinnosť používateľa zložiť určitú sumu pre účely budúceho splatenia odmeny za už realizované použitie spravovaných predmetov ochrany. Vychádzajúc z logického ale i systematického výkladu tejto právnej normy možno ustáliť, že ak zákonodarca podmieňuje možnosť použitia predmetu ochrany tým, že používateľ musí zložiť do notárskej úschovy určitú sumu peňazí za použitie spravovaných predmetov ochrany, a v ďalšej časti odseku zákonného ustanovenia stanovuje aj spôsob určenia výšky (bez uvádzania výnimiek), je zrejmé, že jeho cieľom bolo pokryť všetky skutkové možnosti a teda aj možnosť, že používateľ predmet ochrany použije prvý krát a bez existencie predchádzajúcej zmluvy. Analogicky tak možno dospieť k záveru, že aj v tomto prípade bol žalobca povinný zložiť sumu autorskej odmeny, zodpovedajúcu výške určenej v aktuálnom a verejne dostupnom Sadzobníku, vydanom organizáciou kolektívnej správy. V prípade, že tak neurobil, porušil zákon a nevznikla mu zákonná licencia na použitie predmetov ochrany- autorských diel.

54. Súd zistil, že povinnosťou žalobcu v tomto prípade bolo zložiť do notárskej úschovy sumu 999,-Eur (v prípade organizovania koncertu H.) a sumu 703,-Eur pre prípad organizovania verejnej generálky koncertu H.). K týmto sumám súd dospel nasledovne. V prvom rade vychádzal z platného a účinného Sadzobníka. Nie je možné sa stotožniť tvrdením žalovaného, že na oboch podujatiach došlo k použitiu diel akéhokoľvek hudobného žánru v kombinácii s vážnym žánrom (použitie tzv. zmiešanej hudby). Z priloženého programu je zrejmé, že odohrané diela boli súčasťou vážnej hudby a ich autorov možno rovnako zaradiť do skupiny autorov komponujúcich výlučne vážnu hudbu. Skutočnosť, že tieto boli údajne prezentované a odohrané v modernom prevedení, nebola v konaní preukázaná. Okrem toho,

ak by aj jednotlivé diela prešli hudobnými úpravami, sami o sebe zostávajú dielami vážnej hudby. Preto má súd za to, že na výpočet autorskej odmeny je nutné aplikovať časť B Sadzobníka. Pri výpočte súd vychádzal zo spôsobu stanovenia výšky priemerného vstupného v zmysle čl. 4.2 Sadzobníka a bral do úvahy 8 kategórií vstupeniek (verejná generálka 9 Eur+ 10,-Eur + 11,-Eur + 12,-Eur + 13,-Eur + 25,-Eur + 30,-Eur + 35,-Eur / 8 = 18,16 Eur, samotný koncert 13,-Eur + 14,-Eur+15,-Eur + 16,-Eur + 17,-Eur + 40,-Eur + 45,-Eur + 50,-Eur/ 8=26,25 Eur), pričom ani jedna z kategórie cien nebola nižšej hodnoty ako 25% z ceny najdrahšieho vstupného. Cena priemerného vstupného bola teda 18.16 Eur a 26,25,-Eur. S prihliadnutím na kapacitu 1000 osôb a obsah tabuľky určenia výšky autorskej odmeny (čl. 60) súd ustálil výšku odmeny na 999,-Eur a 703,-Eur. Nakoľko žalobca zložil sumy nižšie, nesplnil svoju povinnosť v zmysle § 82 ods. 2 Autorského zákona. V tejto súvislosti je nutné len dodať, že zákon neukladá používateľovi povinnosť uložiť sumu do notárskej úschovy na dobu neurčitú. Aj keď opäť z kontextu celého zákonného ustanovenia, keď ani organizácia kolektívnej správy nie je oprávnená so zloženými prostriedkami nakladať až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu podľa odseku 2 (§ 82 ods. 4 Autorského zákona), vyvstáva dôvodná požiadavka na používateľa, aby zabezpečil zloženie finančného obnosu minimálne do času skončenia súdneho konania.

55. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, súd žalobe vyhovieť nemôže a túto v celom rozsahu zamietol.

56. Na druhej strane bol súd povinný skúmať dôvodnosť vzájomnej žaloby, ktorá znela na zaplatenie sumy 4.455,60 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

57. V prvom rade súd skúmal existenciu aktívnej vecnej legitímácie žalovaného na uplatnenie si tohto nároku. Tú má osvedčenú priamo zo zákona, konkrétne ustanovenia § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, kedy organizácia kolektívnej správy je oprávnená domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva. Autorský zákon v ustanovení § 56 ods. 1 uvádza podmienky uplatňovania si vydania bezdôvodného obohatenia. Prvou podmienkou je, že osoba neoprávnene zasiahla do práva autora (v tomto prípade zastúpeného organizáciou kolektívnej správy). Súd, vychádzajúc už z vyššie ustálených záverov má za to, že žalobca neoprávnene zasiahol do práv spravovaných žalovaným tým, že použil predmet ochrany bez toho, aby mal riadne uzavretú hromadnú licenčnú zmluvu. Taktiež neboli splnené podmienky vzniku zákonnej licencie v zmysle § 82 ods. 2 Autorského zákona, kedy použil spravované predmety, avšak nesplnil zákonné podmienky predpokladané týmto ustanovením. Týmto konaním došlo k zásahu do práva autora, tak ako to predpokladá ustanovenie § 56 Autorského zákona. V tejto súvislosti neobstojí ani obrana žalobcu, ktorú uviedol, že nakoľko prebieha súdne konanie o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle, nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu ani zasiahnutiu do práv spravovaných organizáciou- žalovaným. Toto jeho tvrdenie by bolo adekvátne a pravdivé len vtedy, ak by splnil všetky podmienky v zmysle § 82 ods. 2 a 3 Autorského zákona, čo však v tomto prípade nenastalo. Vzájomný návrh bol preto, čo do právneho titulu dôvodný, a žalovaný mal možnosť úspešne sa domáhať (v zmysle § 56 ods. 1 písm. h) Autorského zákona) vydania bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Súd vzájomnej žalobe vyhovel len sčasti, vychádzajúc z toho, že autorská odmena mala byť, v zmysle Sadzobníka vyplatená vo výške 999,-Eur a 703,-Eur. Dvojnásobok činí 1.998,-Eur a 1.406,-Eur, spolu 3.404,-Eur. Na zaplatenie tejto sumy žalovanému súd zaviazal žalobcu vo výroku tohto súdneho rozhodnutia.

58. Záverom súd uvádza, že nemohol vyhovieť žalobcovi, ktorý súdu navrhol rozhodnúť o žalobe v zmysle § 274 Civilného sporového poriadku rozsudkom pre zmeškanie nakoľko v sa nejednalo o žalobu, ktorou sa domáhal žalobca splnenia povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku. Žalobca na pojednávaní dňa 26.9.2016 súdu nenavrhol rozhodnúť o vzájomnej žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle § 278 Civilného sporového poriadku. Aj v prípade takéhoto návrhu, vzhľadom na štádium súdneho konania, kedy boli vo veci riadne prednesené tvrdenia a právne argumenty oboch sporových strán a predložené relevantné dôkazy, by súd k takémuto spôsobu rozhodnutia sporu nepristúpil.

59. Čo sa týka nároku na náhradu trov konania, súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádzal z pomeru úspechu sporových strán. Žalovaný bol v konaní o žalobe plne úspešný, nakoľko súd žalobu zamietol. Preto v zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko bolo možné konštatovať

len čiastočný úspech žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe, náhradu trov bolo potrebné pomerne rozdeliť. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá víťazstvu žalovaného vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu (teda 4.455,60 Eur - 3.404,-Eur= 1.051,60 Eur, táto suma predstavuje 23,60% z celkovej sumy uplatnenej vo vzájomnej žalobe, čo vyjadruje podiel úspechu žalovaného v tomto konaní).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.